

متن پرسش

سلام استاد: شرمنده از مزاحمت مجدد. آموزش پرورش برای آموزگار ابتدایی پذیرش جدید دارد و چون فرصت کم بود از طریق سایت مزاحمتان شدم. حقیقتش من عطشی برای معلمی ندارم مخصوصاً با آموزش های مجازی و محتواهای جدید آموزشی و رنگ و لعاب دادنهای زیاد به آموزش و... معلمی را شغل شریف و یک مسوولیت می دانم و حتی یک رسالت می دانم هرچند انگار یک رسالت فراموش شده شده برای خیلی ها. درواقع اگر شغلی برایم فراهم بود دوست نداشتم سراغ معلمی بروم ولی الان شغل ثابت و قطعی ندارم و اطرافیان اصرار می کنند که ثبت نام کنم و خودم هم نمی دانم که آیا باید به این میدان بروم یا نباید بروم. راستش در شرایط فعلی اگر بخواهم وارد این شغل شوم بیشتر برای رفع بیکاری است نه عشق معلمی، ولی می ترسم که این کار را هم دنبال نکنم و همچنان درسدرگمی و تسویف بمانم. ممنون میشوم راهنمایی ام کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تجربه بنده حکایت از آن دارد که معلمی موجب نوعی پیشوایی در شخصیت معلم برای دانش آموزان می شود و عملاً در این مسیر، خود انسان است که وسعت می یابد. پیشنهاد می شود به صوت و متن <https://eitaa.com/matalebevijeh/10999> تحت عنوان «معلمی و پیشوایی» رجوع شود. موفق باشید